Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 200

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Tersane işçilerinin sesi

Tersane İşçileri Bülteni

Fiyatı 25 YKr.
Nisan 2005

Sömürüye, iş cinayetlerine, kölelik ücretlerine, sosyal yıkım saldırılarına, emperyalist saldırganlığa karşı

1 Mayıs'ta alanlara!

Bültenden...

Merhaba dostlar!

Bültenimizin yeni bir sayısı ile beraberiz. Bültenimize ulaşan tüm işçi arkadaşların katkılarını bekliyoruz. Bülten hepimizin katkılarıyla daha güçlü olacaktır.

Geçen sayımızda tersanelerle ilgili bir broşür çıkacağını duyurmuştuk. Broşürümüz çıktı. Broşür isteyen işçi arkadaşlar bizimle irtibata geçerek temin edebilirler.

Dostlar, geçtiğimiz günlerde SSK hastanelerinin ve sigorta sisteminin, özel sektöre peşkeş çekilmesinin en önemli adımlarından biri atıldı. SSK hastaneleri Sağlık Bakanlığı'na devredildi. AKP hükümeti efendilerinin bir buyruğunu daha yerine getirmek için canla başla çalıştı. Sermaye hükümeti "reform" olarak sunduğu saldırı yasalarını meclisten geçirirken satılık medya da kendi cephesinden desteğini esirgemiyor. Saldırının hedefleriyle ilgili yazıyı orta sayfamızda bulacaksınız.

Diğer yandan hain sendika bürokratları uğursuz rollerini yine oynadılar. SEKA işçilerinin direnişi karşısında sıkışan hükümetin imdadına işbirlikçi sendika bürokratları yetişti. SEKA bir anda işçilerin gündemine oturmuştu. TEKEL işçileri direnişin gücü ve etkisiyle işyerini terketmeme eylemi yapmaya hazırlanırken SEKA işçilerinin yolundan gideceğini göstermişti. Öte yandan ülkenin çeşitli bölgelerinden işçi ve emekçiler, SEKA'yla dayanışmak amacıyla yüzlerce kilometrelik yolları aşarak SEKA işçisine desteklerini sunmuşlardı. SEKA direnişi, işçi hareketinin önünde bir set olan sendika bürokratlarının ihanetini aşma zorunluluğunu bir kez daha göstermiştir.

Dostlar, 1 Mayıs geliyor. 1 Mayıs işçiler için tarihsel önemi olan bir gündür. 1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. İşçi sınıfının tarih sahnesine çıkmış olduğu, "sınıfa karşı sınıf" şiarının daha gür haykırıldığı gündür 1 Mayıs.

Tersane İşçileri Bülteni olarak 1 Mayıs'ta sömürüye, kölelik ücretlerine, iş cinayetlerine, sosyal yıkım saldırılarına ve Ortadoğu'da emperyalist işgale karşı alanlarda olacağız.

Tüm işçi dostlarımızı 1 Mayıs'ta alanlarda omuz omuza yürümeye davet ediyoruz.

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Sessiz kaldıkça ücretlerimizin gaspı her geçen gün çoğalacaktır!

Tersanelerde gün geçmiyorki bir sorunla karşılaşmayalım. Sık karşılaştığımız sorunlardan biri ağır çalışma koşullarına rağmen sefalet düzeyinde olan ücretlerimizi zamanında alamamızdır. Hatta bazen hiç alamıyoruz.

Bundan kısa süre önce Sadıkoğlu (Erkal) Tersanesi'nde böyle bir sorun yaşadık. Sadıkoğlu'na taşeron olarak iş yapan Karadeniz Firması'nda çalışan yaklaşık 50 işçi arkadaşımız, yaklaşık iki hafta önce işi bitirmelerine rağmen halen ücretlerini alabilmiş değiller.

Tersane patronları, Sadıkoğlu Tersanesi'nde tamir gemisinde çalışan işçi arkadaşlara ücretlerinin taşeron firmaya verildiğini söylemekten başka hiçbir şey yapmamıştır. Taşeron ise "bugün git yarın gel" diyerek işçileri günlerdir oyalamaktadır. Öte yandan biz işçilerin sırtından beslenen taşeron, zarar ettiğini söyleyerek ücretleri en kısa zamanda ödeyeceğini söylemektedir. Bu kenelerin "zarar ettik" yalanlarını iyi biliyoruz. Onların kâr veya zararlarını hesaplamak ise bizim işimiz değildir. Kâr ettiklerinde işçilere 1 kuruş fazla vermeyi hiç düşünüyorlar mı?

Günlerdir telefonunu kapatan, evini dahi terkeden bu asalak kuru ekmeğimize bile göz dikmiş durumdadır.

İşçi arkadaşlar;

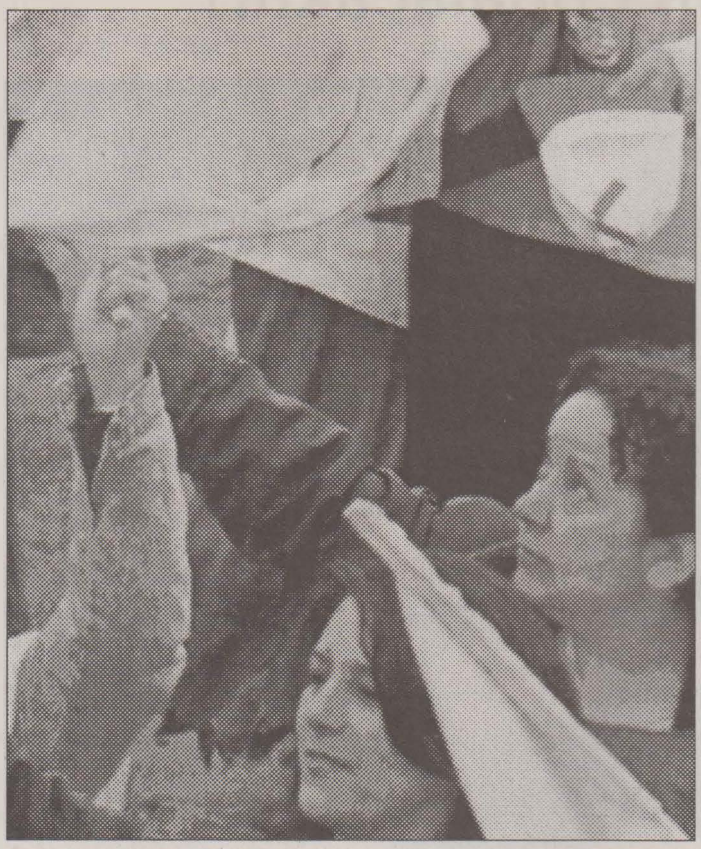
Bugün Sadıkoğlu'nda çalışan arkadaşlarımızın yaşadığı sorunlara benzer birçok olaya tanık olmaktayız. Yarın bunların bizim de başımıza gelmeyeceğinin garantisi yok. Biz işçiler böyle dağınık ve güvensiz olduğu sürece bu gibi olaylar artarak devam edecektir.

Bir an olsun yanımızdaki işçi arkadaşımıza neden güvenmediğimizi düşünmeliyiz!? Neden işçi kardeşlerimizle biraraya gelemiyor, onlarla birlikte hareket edemiyoruz? Peki bu durumdan kim yararlanıyor? Dönüp yanımızdaki, Pendik Tersanesi'ne bakalım! Orada iş cinayetleri neredeyse yok denecek kadar azalmış durumda. SSK primleri tam olarak ödeniyor. Sosyal haklar, yıllık izinler vb. var. İşten atılma çok sık rastlanan bir olay değil. İşten atma yaşandığında ise diğer işçiler eylem yaparak atılan arkadaşlarına destek oluyorlar. Ücretler zamanında ödeniyor. Tüm bunlar oradaki işçilerin örgütlü güç ve mücadelesiyle kazanılmış haklardır.

Bizler de insan gibi yaşamak ve çalışmak istiyorsak, bu sömürüyü bir parça da olsa dizginlemek istiyorsak örgütlenmekten ve tek yumruk olmaktan başka çaremiz yok.

Bir tersane işçisi

İşçilerin örgütlenmekten başka çaresi yoktur!

Çalışmakta olduğum tersanede 1.5 ay önce işe başladım. Diğer tersanelerde olduğu gibi bu tersanede de yemek verilmemesi, iş güvenliğinin olmaması, sigorta ve sosyal haklardan yoksunluk, düşük ücret vb. gibi birçok sorun yaşamaktayız.

Diğer tersanelerde olduğu gibi burası da patron için bir sömürü cenneti, biz işçiler için ise sömürü cehennemi olduğunu söylersem abartmış olmayacağım.

İlk olarak ücret konusunu ele almak istiyorum. Biz asgari ücretin biraz üstünde alıyoruz. Ücretimizi 30'a bölerek çalıştığımız günün ücretini buluyorlar. Gelmediğimiz gün iki yevmiyemiz kesiliyor. Bu yetmezmiş gibi bir de ay sonunda gelmediğimiz günlerin SSK primleri kesiliyor. İzin aldığımız günlerin SSK primini de ücretimizden kesiyorlar. Hafta içi ve haftasonu zorunlu mesaiye kalıyoruz. Mesai ücretlerimiz ise tam olarak ödenmiyor. Mesaiye kalmak istemediğimiz zaman işten çıkartmakla tehdit ediyorlar.

Yemekhanemiz yok, yemekler dışardan geliyor. Yemeklerin verildiği yer çok dar zaman zaman kuyruk oluyor ve molamızın belirli bir süresini yemek kuyruğunda harcıyoruz. Yemekler genellikle soğuk geliyor ve doyurucu değil. Öğleden sonra çay molamız yok. Kısa süreli olsa da dinlenemiyoruz. İşçiler sürekli seri çalışmaya zorlanıyor. İş güvenliği hakkında işçilerin bilgilendirilmesi gerekiyor. Fakat çay molasını dahi işçiler için çok gören patron için bunu yapmak boşa kaybedilmiş zaman, dolayısıyla kaybedilmiş para demektir. Biliyoruz ki patronlar için işçilerin sağlıklarının ve hayatlarının bir değeri yoktur. Geçmişte yaşanan deneyimlere bakıldığında patronların tek dertleri kârlarıdır.

Tuvaletler ise ayrı bir sorun. Genellikle kirli ve pis kokuyor. İki veya üç günde bir temizleniyor. Temizlik sadece su ile yapılıyor. Dezenfekte edilmeyen tuvaletler son derece sağlıksız. Bazen tuvaletlerde su bulunmuyor. Bu durumda çoğu işçi yemekhaneye ellerini yıkamadan gidiyor. Çünkü tuvaletin içine bir fıçı koymuşlar ve su olmadığı zaman işçiler ellerini bu fıçı içindeki suyla temizlemek zorunda.

Çalıştığım tersanede durum böyle. Diğer tersanelerin de koşulları hemen hemen aynı. Tersanedeki bütün işçiler bu sorunları bire bir yaşıyor. Hepimiz sorunları biliyor ve çoğu zaman yakınıyoruz.

Tersanelerde yaşanan en büyük sorun örgütsüzlüktür. İşçiler örgütlü olduğu sürece patronların acımasız saldırılarına karşı koyabilir. Bunun örnekleri yaşanmıştır. Patronlar nasıl -GİSBİR örneğinde olduğu gibi- ortak çıkarları için örgütlenebiliyorsa, işçiler de kendi ortak çıkarları için örgütlenmelidir. "İşçilerin birlik olamayacağı" iddiası patronların uydurmasından başka bir şey değildir.

Unutmayalım ki onlar hem asalak hem de acımasızdır. İşçilerin de kendi sınıf çıkarlarına sahip çıkmaktan başka çareleri yoktur. Bu da örgütlenmekten geçer. Biz örgütlenip mücadele edersek birçok şey kazanacağız. Yanısıra tersanedeki diğer işçilere örnek olacağız.

Unutmayalım ki, patronların saldırılarını püskürtecek tek yol örgütlü mücadeledir. Dilimiz, dinimiz, ırkımız ne olursa olsun örgütlenmeli ve bu tersanelerdeki acımasız, vahşi koşulları değiştirmeliyiz. Başka çaremiz yok!

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Bülten okuru bir tersane işçisi

Birleşik, yenilmez bir güç olalım!

İşçiler kardeşler!

Sabahın kör karanlığından akşamın gece yarılarına kadar bir dilim ekmek için koşuşturanlar!

Ciğerlerini demirin tozu ve kaynağın dumanıyla dolduranlar!

Akıttığımız her damla alınteriyle ömrünü tüketerek yaşayanlar!

Elini, kolunu, bacağını, hatta canını işyerinde çalışırken her an kaybetme tehlikesi yaşayanlar!

Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya, koşulsuz sömürüye mahkum edilen biz tersane işçileri!

Bu çark daha ne kadar dönecek. Bu çarkın dişlileri arasında daha kaçımız tükeneceğiz. Artık yeter deme zamanı gelmedi mi? Bizler RMK'da çalışan bir grup işçi olarak, artık yeter diyoruz. Tersanelerde yaşanan sömürünün, ölümlerin, sakatlıkların, her türlü güvenceden uzak çalışmanın bitmesi için tersane işçilerinin çıkarmış olduğu *"Tersane İşçileri Bülteni*'nin" "Tersane işçileri örgütlenme ve çalışma koşullarını tartışıyor" başlıklı toplantısını destekliyor ve katılıyoruz.

RMK'da bizlerle aynı koşullarda çalışan siz işçi arkadaşlarımızı da bu toplantıya katılmaya ve sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Çünkü; RMK işçileri olarak bizler aynı sağlıksız ve güvencesiz ortamlarda çalışıyoruz.

Çünkü; iki lokma yemeği dahi bizlere çok görüyorlar.

Çünkü; hemen hemen hepimiz sigortasız, sendikasız ve sosyal güvenceden yoksun çalışıyoruz.

Çünkü; iş cinayetleri bizlerin kapısını çalıyor. Taşeronların ya da tersane sahiplerinin değil.

Çünkü; üç kuruşa uzun saatlerce tozun dumanın ortasında çalışıyoruz.

Çünkü; tüm bu koşulları değiştirecek olan bizleriz.

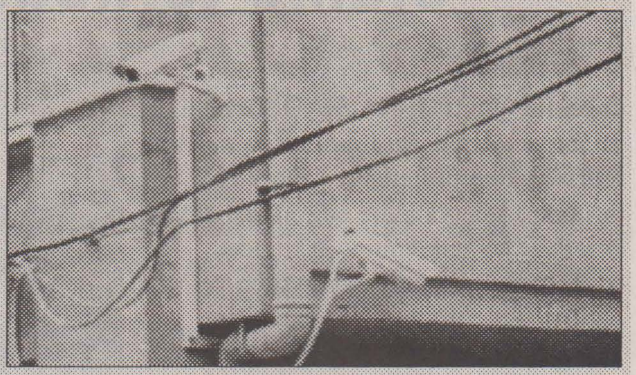
Çünkü; hak verilmez alınır!

Evet bizler bir grup RMK işçisi olarak insanca yaşayacağımız ücret, sosyal güvence, sağlıklı çalışma koşulları istiyoruz. Sizler RMK işçisi kardeşlerimiz de bu koşullar değişsin istiyorsanız eğer. *Tersane İşçileri Bülteni*'nin 3 Nisan Pazar günü saat 13:00'te (öğlen birde) Tuzla Deri-İş Sendikası'nda yapacağı toplantıya katılın. Hep beraber yenilmez bir güç oluşturalım.

Bir grup RMK işçisi

(Bu bildiri metni tersanede dağıtılmıştır...)

Biri bizi gözetliyor!

Soyunma odalarında, çalışırken sahada, çalıştığımız saatlerde her yerde gözetleniyoruz.

Kim, hangi amaçla bizi gözetliyor? Elbette tersane işçilerinin sağlıklı bir ortamda çalışıp çalışmadığını denetlemek isteyen bakanlıklar gözetlemiyor bizi. Bizleri gözetleyen, sömürülen emeğimizle servetine servet kattığımız patronlardır. Bu uygulama onur kırıcıdır ve insanlık dışıdır. Düşünün ki, soyunma odanızda biri bizi izleyebiliyor. Bunun ne anlama geldiğini düşünelim. Sahada gözetlenerek çalıştığımızı düşünün. Bunun insan psikolojisindeki etkisi nedir?

Evet, kamera sistemi, tersane bölgesinde üç-beş tersanede uygulanan yeni bir sistem. Benim bildiğim Torlak ve Çindemir'de uygulandığıdır. Peki ya bilmediklerim!.. İnsanı mekanikleştiren bu uygulama ile patronlar, yaptığımız her hareketin izlendiğini hissettirerek bizi sürü haline getirmek istiyorlar. Bu uygulama kişiliğimize ve onurumuza yönelik bir saldırıdır. İzlenme psikolojisi giderek evde, sokakta, kahvede vb. bizi sarmaya, sindirmeye başlıyor.

Ama böyle çalışmak ve yaşamak zorunda değiliz. Patronlar bize bu insanlık dışı koşulları dayatıyorsa, bu, örgütsüz ve tepkisiz kaldığımız içindir. Önümüzdeki dönemde asalak patronlar kamera sistemini tüm tersanelere yaymak isteyecektir. Bu, işçilerin sorunlarına bir yenisinin ekleneceği anlamına gelmektedir. Bu ve diğer saldırılar karşısında ayağa kalkıp yeter artık demek için neyi bekliyoruz!

Kamera sistemine son!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Çindemir'den bir işçi

SSK'nın tasfiye ve talanı işçilerin ölüme terkedilmesi demektir!

AKP hükümeti, tıpkı kendinden öncekiler gibi İMF-TÜSİAD sosyal yıkım ve talan programını son hız devam ettiriyor. Enerji, iletişim, sanayi ve tarımda emperyalizme bağımlılık süreci neredeyse tamamlanmış durumda.

Toplum yaşamını ilgilendiren ve etkileyen herbir alan (enerji, eğitim, haberleşme, sağlık vb.) yerli ve yabancı sermayenin denetimine verilmekte, böylece asalaklar için yeni kârlı alanlar oluşturulmaktadır.

Maddi ve manevi yıkımı en çok hissedeceğimiz alanların başında sağlık gelmektedir. Bilindiği gibi son iki yıldır altyapısı hazırlanan ve geçen günlerde yasalaştırılan "kamu yönetimi yasası"yla tüm kamu hizmetleri özelleştirilecektir. Yine bu kapsamda olan sağlık hizmetlerinin tasfiyesi anlamına gelen özelleştirme saldırısı için düğmesine basılmıştır.

Eğitim ve sağlık gibi hizmetler temel haklardır. Bu hizmetler kamu hizmetidir. Milyonlarca işçi ve emekçi bu hizmetlerin verilmesi için vergi ödüyor. İnsan yaşamını doğrudan ilgilendiren sağlık hizmeti de kamu hizmetlerinin en önemlisidir. Yeni yasalarla sağlık hizmeti piyasa malı gibi alınıp satılan bir metaya getiriliyor.

Uzun vadede hastaneler özelleştirileceği için işçi ve emekçiler açısından sağlık hizmetleri tümüyle ulaşılamaz duruma gelecektir. Çünkü hastanelerin devri başarıyla tamamlandığı takdirde sermaye hükümetinin bundan sonraki icraatları, genel sağlık sigortasının devriye sokulması, bireysel sağlık ve bireysel emeklilik sistemlerinin oluşturulması, bu çerçevede SSK ve diğer sosyal güvenlik kurumlarının tasfiyesi, şu an devredilenler de dahil Sağlık Bakanlığı'na ait bütün hastanelerin belediyelere, giderek de özel sektöre devredilmesi oluşturacaktır. Bugün SSK'ya prim ödeyen ve yetersiz de olsa sağlık hizmetlerinden faydalanan işçi ve emekçiler çok değil 2-3 yıl sonra en sıradan sağlık hizmetlerinden bile ancak yüklü miktarda paralar ödeyebildikleri takdirde yararlanabilir duruma düşeceklerdir. SSK hastanelerinin bakanlığa devri, bu büyük saldırının sadece ilk adımıdır ve eğer geri püskürtülemezse bu saldırının arkası gelecektir. Emeklilik yaşının yükseltilmesi, kıdem tazminatının gaspı gibi diğer saldırılarla birlikte düşünüldüğünde sonuç, işçi ve emekçiler için tam bir yıkım olacaktır.

Tüm bu saldırılar "reform" adı altında sunulmaktadır. Oysa gerçekler bunun hiç de reform olmadığını göstermektedir.

Yasayla birlikte devletten özel sağlık ve emeklilik sigorta şirketi yetkisi alanlar arasında Yapı Kredi Bankası, İş Bankası, Akbank, Koçbank, Garanti Bankası, Oyakbank da var. Bunlardan en bilinenleri Sabancı Holding'e ait olan Akbank, Koç grubuna ait olan Koçbank, Doğuş holdinge ait olan Garanti Bankası, orduya ait olan Oyakbank. Evet hepsi de ülke zenginliklerini talan eden, milyonlarca işçiyi sömüren sermaye sahipleridir. Emperyalistlerle işbirliği yapan bunlardır.

Ülkemizin ilaç sanayi de tamamen dışa bağımlı duruma gelmiş bulunuyor. Birkaç yerli üretici var. Ancak ilacın patent vb. hakları yabancılara ait. Yani bu alanın tekeli olan birkaç emperyalist şirkete bağımlı olarak üretim yapıyorlar. Türkiye'de 1999'dan bu yana hiçbir aşı türü üretilmiyor, dışardan alınıyor. Bu kimin çıkarınadır?

Yaklaşık 1.5 yıl önce, yani sözkonusu saldırı yasaları gündeme geldiği dönemde Sabancı ABD'den dönüşünde şöyle bir açıklama yapmıştı; "önümüzdeki dönemde sağlık kompleksi yaparak bu alanda hizmet vereceğim". Benzeri bir açıklamayı da birkaç hafta önce TÜSİAD eski başkanı Tuncay Özilhan yaptı. O da, "devlet bu sektörü devretsin bize, biz hazırız bu hizmeti vermeye" diyor. Elbette bunlar bilebildiklerimiz. Bir de bilemediğimiz karanlık

ilişkiler var. Ama şurası bir gerçek ki, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri parayla alınıp satılan ve paramızın yettiği kadarıyla alabileceğimiz bir hizmet olacaktır. Bu iş adım adım oraya gitmektedir.

Bütün bir ailemizi kapsayan sağlık hizmeti hakkımız işte böylesi karanlık ilişkilerin, vurgunların sonucunda elimizden alınıyor. Devlet yıllardır patronların SSK'ya olan prim borcunu almak için çaba göstermedi. Patronların ödemediği borçları görmezden gelerek "SSK zarar ediyor" diyorlar. Faturayı işçilere kesmek istiyorlar. Oysa bizlerin primlerini ücretlerimizden peşin olarak kestiler. Devlet hemen her yıl affederek patronları bu borçtan kurtardı. Kendi deyimleriyle bu kurumların "yük" olmasını sağladı. Şimdi de "yük" dedikleri kurumları onlara satıyor. Bu sömürücü asalaklar da dört gözle bunu bekliyor. Çünkü 65 milyonluk müşteri potansiyeli olan bir sektördür sözkonusu olan.

Sigortasız çalışma kayıtdışı çalışmadır. Tersanelerde kayıtdışı oranı %75'lere varıyor. Bizleri kaçak çalıştırıyorlar. Ödemeleri gereken primleri ödemiyorlar. Elbette devlet de bunları biliyor. Ama dokunmuyor. Çünkü devlet onların, hükümet onların, ordu onların, medya onların vb.

Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkmak için mücadele etmekten başka yolumuz yoktur. Sigorta ve sağlık hakkımıza sahip çıkalım. Gelin elele verelim birlikte mücadele edelim. Bültenimizi tersanelerde silah yapalım. Sömürüye, ölümlere, sefalete dur diyelim. Okuyalım okutalım, sesimizi ve yüreğimizi birleştirelim. Değiştirecek olan bizleriz. Elbette bu güç, bu cüret, bu yürek tersane işçilerinde vardır. Buna inandığımız için asalak patronların karşısında asla sesimizi alçaltmayacağız. Mücadele çağrımızı usanmadan haykıracağız. Geleceğimizi üç-beş sömürücünün insafına bırakmayacağız. Sen de sesimize ses ver, gücümüze güç kat.

İnsanca yaşamak için değiştirmeyi hedeflemek zorundayız!

Merhaba arkadaşlar,

Ben RMK'da çalışıyorum. Tersanelerde yaklaşık 1 yıldır çalışmaktayım. Birçok tersanede çalıştım. Hemen hemen hepsinde aynı olan bir sorun var. Çalışma koşullarının rezaleti yetmezmiş gibi bir de hemen her tersanede yemekhane ve yemek sorunu yaşamaktayız.

RMK Tersanesi'nde de aynı sorunu yaşamaktayız. Saatlerce dumanın, tozun ve gürültünün içinde çalışıp bir de o sağlıksız yemeklerle beslenmek zorunda kalışımız cehennem koşullarının son halkası oluyor. Yemek saati gelince yüzlerce işçi önce kuyruk rezaleti çekiyor. İki ayrı ve hatta nispeten büyük olmasına rağmen bu rezalet değişmiyor. Öncelikle yerler pis, yemekhane tavanından su damlıyor, duvarlar boyasız ve çamurlu.

RMK'daki tabloyu biraz biraz daha iyi anlatabilmek için bir örnek vermek istiyorum. Yemekhanede kocaman bir su kazanı var. Su almak isteyenler sürahileri bu kazanın içine daldırıp su alıyor. RMK hiç de dışardan göründüğü gibi değil. Hele yemekler, hemen her gün ayrı bir rezalet. Yemekhanenin önünde sıraya girince bazı işçi arkadaşlar bu durumun esprisini bile yapıyorlar "bakalım bugün makarnanın hangi türü var" diye.

Yani bildiğimiz fabrika yemeği tipine hiç uymayan yemekler çıkıyor. Ne tadı var ne de tuzu. Makarna bile lapa gibi. Geçen gün yemek saatine yakın ustabaşı yanımıza gelerek "Yemekte ıspanakla, aha böyle börek var ya ondan var. Kuyrukta denize dayanmış haa… Desene et ya da döner olsa kuyruk nizamiyeden çıkacak" dedi. Ancak biz ağlanacak halimize gülüyorduk. Başka bir arkadaş da "bari böreği de ıspanaklı yapsalarmış tam olurdu ıspanak menüsü" dedi.

Durum artık bu kadar rezalet boyutunda. Ancak dikkatimi çeken şey, bunca insanın çalıştığı ve yüzde 90'dan fazlasının şikayetçi olduğu bu rezaletin çözümü için konuşan, tartışan kimselerin olmaması. Rahatsızlık duymalarına rağmen herkes de kabul etmiş görünüyor. Ben RMK işçisi olarak oradaki arkadaşlara bülten aracılığıyla seslenmek istiyorum. Madem ki şikayetçiyiz, madem ki bunca sorunumuz var, gelin çözüm için konuşalım. Bizler birlik olursak o zaman güçlü olur ve haklarımızı kazanırız. Milyon dolarlar kazanan tersane patronları insan gibi yemeği bize çok görüyorlar. Haklarımızı kazanmak için mücadele etmezsek onlar asla vermezler. Bizleri insan yerine koymadıklarının bundan daha iyi örneği olabilir mi?

Patronlar kedi ve köpeklerini dahi özel mamalarla beslerken bize insanlık dışı koşulları reva görüyorlar. Peki RMK işçisi olarak biz kendimizi buna layık görüyoruz. Elbette ki hayır! RMK'nın sahibi Rahmi Koç dünya turu yaparken bizler hayatımızı tüketiyoruz. Bizler bunu mu hakediyoruz? Hayır! O halde sorunlarımız etrafında birleşmeli ve bir an önce harekete geçmeliyiz.

RMK'dan bir işçi

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı

1 Mayıs'ta alanlara!

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 200 ● Fiyatı: 250 000 TL ● Nisan 2005● **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN ●
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. ● Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** ● Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 ● **Baskı:** Özdemir Matbaacılık / İST